

ÎNCHEIERE

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Constantin Cociobanu împotriva deciziei din 15 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Constantin Cociobanu împotriva Întreprinderii cu Capital Străin “RED Union Fenosa” Societate pe Acțiuni cu privire la anularea ordinului de concediere, a ordinelor de transfer, restabilirea în funcția anterior deținută și repararea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă:

La data de 30 ianuarie 2014, Constantin Cociobanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „RED Union Fenosa” SA solicitînd inițial anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea prejudiciului moral în mărime de 100000 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că a activat în cadrul ÎCS “RED Union Fenosa” SA în funcție de electro - gazo -sudor, iar prin ordinul nr. 584 din 31 octombrie 2013 a fost concediat, conform art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii.

Afirmă că, eliberarea sa din funcție este ilegală, deoarece pîrîtul a ignorat prevederile art. 88 alin. (1) lit. c) Cod muncii și nu i s-a propus o altă funcție vacantă în cadrul aceleiași organizații, fiind încălcate prevederile art. 183 alin. (1) Codul muncii -dreptul preferențial la menținerea la lucru.

La data de 03 aprilie 2014, reclamantul a depus o cerere de majorare a cuantumului pretențiilor, solicitînd anularea ordinului nr. 490/2553 din 01 septembrie 2001 și ordinului nr. 490 din 20 noiembrie 2001.

În motivarea cererii de majorare a cuantumului pretențiilor, reclamantul a invocat că din momentul angajării și pînă la concedierea sa, a îndeplinit funcția de electro -gazo -sudor, deținînd, în acest sens, o legitimație și periodic era supus testării privind tehnica securității muncii ca electro -gazo -sudor. Careva legitimări ca lăcătuș la repararea automobilelor nu a avut.

Consideră că, ordinul cu privire la transferul său în funcția de lăcătuș este unul fictiv, iar transferul său în funcția de lăcătuș pentru repararea automobilelor a fost efectuat fără acordul său, prin ce a fost încălcat Codul muncii.

Prin hotărârea din 05 martie 2015 a judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Constantin Cociobanu împotriva ÎCS "RED Union Fenosa" SA cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcția anterior deținută și repararea prejudiciului moral.

Prin decizia din 15 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Constantin Cociobanu și s-a menținut hotărârea din 05 martie 2015 a judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău.

La data de 11 ianuarie 2016, Constantin Cociobanu a declarat recurs împotriva deciziei din 15 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 89 alin.(2) Codul muncii, care obligă pârâtul să confirme legalitatea concedierii, însă a aplicat prevederile art. 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, care obligă reclamantul să demonstreze ilegalitatea concedierii sale.

Susține că, instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 188 alin.(1) lit.c) Codul muncii, care obligă pârâtul de a întreprinde măsuri întru transferul angajatului la alt loc de muncă și art. 68 Codul muncii, care condiționează transferul prin perfectarea unui acord adițional la contractul individual de muncă.

Afirmă că, instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, pe care prima instanță le consideră constatate. Concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sînt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Concomitent indică că, normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Remarcă că, instanța de apel a încălcat prevederile art. 373 alin.(5) Cod de procedură civilă, conform cărora instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, astfel, fiind încălcate și prevederile art. 130 alin.(4) Cod de procedură civilă, conform cărora instanța este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curtii de Apel Chișinău a fost adoptată la 15 octombrie 2015, iar Constantin Cociobanu a declarat recurs la data de 11 ianuarie 2016.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată părților la data de 10 noiembrie 2015, conform scrisorii de însoțire (f.d.152), iar Constantin Cociobanu a recepționat-o la data de 17 noiembrie 2015, conform sigiliului Oficiului Poștal aplicat pe plic (f.d.157).

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat la data de 11 ianuarie 2016 de către Constantin Cociobanu, este în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Constantin Cociobanu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Constantin Cociobanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate

de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Constantin Cociobanu ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Constantin Cociobanu împotriva deciziei din 15 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală